ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 16ης Ιουνίου 1993 *

Στην υπόθεση C-325/91,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την Edwige Belliard, αναπληρώτρια διευθύντρια της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Géraud de Bergues, αναπληρωτή γενικό γραμματέα Εξωτερικών Υποθέσεων στο ίδιο υπουργείο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 9, boulevard du Prince Henri,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Antonino Abate, κύριο νομικό σύμβουλο, και Michel Nolin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Annecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της ανακοινώσεως της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής επί των δημοσίων επιχειρήσεων στον κλάδο της μεταποίησης (ΕΕ 1991, C 273, σ. 2) — διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων — σύστημα ανακοινώσεως των πληροφοριών,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, M. Zuleeg και J. L. Murray, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco και P. J. G. Kapteyn, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro
γραμματέας: J.-G. Giraud

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά την συνεδρίαση της 24ης Νοεμβρίου 1992, κατά την οποία η Γαλλική Κυβέρνηση εκπροσωπήθηκε από τον Philippe Pouzoulet, υποδιευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από την Catherine de Salins, σύμβουλο Εξωτερικών Υποθέσεων στο ίδιο υπουργείο,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Δεκεμβρίου 1991, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση μιας πράξεως της Επιτροπής που επιγράφεται: «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη — Εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής επί των δημοσίων επιχειρήσεων στον κλάδο της μεταποίησης» (ΕΕ 1991, C 273, σ. 2, στο εξής: ανακοίνωση).

2 Με βάση το άρθρο 90, παράγραφος 3, της Συνθήκης, η Επιτροπή εξέδωσε στις 25 Ιουνίου 1980 την οδηγία 80/723/ΕΟΚ, περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 205, στο εξής: οδηγία).

3 Το άρθρο 5 της οδηγίας, ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα στοιχεία για τις οικονομικές σχέσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 να παραμένουν στη διάθεση της Επιτροπής επί πέντε έτη από το τέλος της χρήσεως, κατά τη διάρκεια της οποίας διετέθησαν δημόσιοι πόροι σε δημόσια επιχείρηση.

Αν οι δημόσιοι πόροι χρησιμοποιηθούν κατά τη διάρκεια μεταγενέστερης χρήσεως, η πενταετής προθεσμία αρχίζει από το τέλος αυτής της χρήσεως.

2. Στις περιπτώσεις που η Επιτροπή το κρίνει αναγκαίο, τα κράτη μέλη της ανακοινώνουν, κατόπιν αιτήσεως, τα στοιχεία κατά την έννοια της παραγράφου 1 καθώς και τα τυχόν αναγκαία για την εκτίμησή τους στοιχεία, ιδίως δε τους επιδιωκομένους στόχους.»

4 Η επίδικη ανακοίνωση αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος (σημεία 1 έως 44), η Επιτροπή παρουσιάζει ουσιαστικά την ερμηνεία την οποία δίνει στη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τις δημόσιες επιχειρήσεις, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο προτίθεται να εφαρμόσει τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων σε περίπτωση κρατικής παρεμβάσεως, κυρίως όσον αφορά τις εισφορές κεφαλαίων, τις εγγυήσεις, τη δανειοδότηση και την απόδοση των επενδύσεων.

5 Στο δεύτερο μέρος (σημεία 45 επ.), τα σημεία 46 έως 49 έχουν ως ακολούθως:

«46. Σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας (80/723/ΕΟΚ) της σχετικής με τη διαφάνεια, στις περιπτώσεις που η Επιτροπή το κρίνει αναγκαίο, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ανακοινώνουν, κατόπιν αιτήσεώς της, τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να εξασφαλιστεί αυτή η διαφάνεια. Για τους λόγους που αναφέρονται στην αρχή της παρούσας ανακοίνωσης, η Επιτροπή θεωρεί πλέον ότι είναι απαραίτητο να της υποβάλλουν τα κράτη μέλη εκθέσεις σχετικά με τις κρατικές παρεμβάσεις, και τούτο σε ετήσια βάση για όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα. Συνεπώς, υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος της Επιτροπής να ζητεί περαιτέρω πληροφορίες σε ειδικές περιπτώσεις και σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ περί διαφάνειας, η Επιτροπή ζητεί από τα κράτη μέλη να της υποβάλλουν ετήσια έκθεση στην οποία θα αναφέρονται όλες οι λεπτομέρειες που σχετίζονται με τις ακόλουθες πτυχές των κρατικών παρεμβάσεων σε κάθε δημόσια επιχείρηση που αφορά η παρούσα ανακοίνωση:

α) ετήσιες λογιστικές καταστάσεις (ισολογισμός και λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσεως) κάθε δημόσιας επιχείρησης.

Στο μέτρο που δεν περιλαμβάνονται στις καταστάσεις αυτές, πρέπει να υποβληθούν και τα ακόλουθα στοιχεία για κάθε επιχείρηση:

β) χορήγηση πόρων υπό μορφή κεφαλαίου/μετοχικού κεφαλαίου [να αναφέρονται οι όροι της χορήγησης (π.χ. συνήθεις, προτιμησιακοί)],

γ) μη επιστρεπτέες επιχορηγήσεις ή επιχορηγήσεις οι οποίες επιστρέφονται μόνο υπό ορισμένες συνθήκες,

δ) χορήγηση οποιουδήποτε δανείου (να αναφέρονται τα επιτόκια, οι όροι και η παρασχεθείσα ασφάλεια),

ε) εγγυήσεις που παρέχονται για τη χρηματοδότηση δανείου (να αναφέρονται αναλυτικά οι όροι και οι ενδεχόμενες μεταβολές),

στ) διανεμηθέντα μερίσματα,

ζ) μεταβολή των όρων όσον αφορά κάθε προηγούμενη κρατική παρέμβαση, και ειδικότερα παραίτηση από το δικαίωμα επί των κερδών που οφείλονται στο κράτος από μια δημόσια επιχείρηση (αυτό περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την αποπληρωμή των δανείων, επιχορηγήσεων κ.λπ., την πληρωμή του φόρου εταιριών ή των κοινωνικών εισφορών ή κάθε άλλη οφειλή),

η) σύμφωνα με τον ορισμό της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1988, για τους ετήσιους λογαριασμούς εταιριών ορισμένων μορφών, οι ακόλουθες πληροφορίες:

— κέρδη ή ζημίες από τις συνήθεις δραστηριότητες πριν από την αφαίρεση των φόρων (άρθρο 23, θέσεις 14 και 15),

— τόκοι χρεωστικοί (άρθρο 23, θέση 13),

— πιστωτές: ποσά πληρωτέα πέραν του έτους (άρθρο 10, θέσεις 1, 2, 6, και 7),

— κεφάλαια και αποθεματικά (άρθρο L I-VI).

Σημείωση: Οι χορηγήσεις, τα δάνεια και οι εγγυήσεις που έχουν δοθεί στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεων οι οποίες έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή (και συνδέονται με συγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια) δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στα στοιχεία γ', δ' ή ε' ανωτέρω.

47. Οι ανωτέρω πληροφορίες πρέπει να παρέχονται χωριστά για κάθε δημόσια επιχείρηση και να περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, αναλυτικά στοιχεία για όλες τις συναλλαγές μεταξύ των διαφόρων δημοσίων επιχειρήσεων (στα πλαίσια του ίδιου ή διαφορετικών ομίλων) καθώς και τις συναλλαγές που πραγματοποιούνται άμεσα μεταξύ των δημοσίων επιχειρήσεων και του κράτους. Έτσι, για παράδειγμα, τα στοιχεία ενεργητικού που αναφέρονται στο σημείο 46, στοιχείο β', δεν θα περιλαμβάνουν μόνο τα στοιχεία ενεργητικού που προέρχονται άμεσα από το κράτος αλλά επίσης και κάθε στοιχείο ενεργητικού που διατίθεται από μια δημόσια εταιρία χαρτοφυλακίου ή άλλη δημόσια επιχείρηση (περιλαμβανομένων των χρηματοδοτικών οργανισμών) είτε εντός είτε εκτός του ιδίου ομίλου. Πρέπει να διευκρινίζεται η σχέση μεταξύ του χορηγού της χρηματοδότησης και του δικαιούχου. Επίσης, οι απαιτούμενες εκθέσεις και πληροφορίες στο σημείο 46, στοιχεία α' και η', πρέπει να αφορούν κάθε δημόσια επιχείρηση χωριστά καθώς επίσης και όλες τις εταιρίες χαρτοφυλακίου οι οποίες ελέγχουν διάφορες δημόσιες επιχειρήσεις.

48. Όλες οι πληροφορίες που ζητούνται εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής και ανταποκρίνονται στους στόχους της προαναφερόμενης οδηγίας σχετικά με τη διαφάνεια (άρθρο 1)· πρόκειται ιδίως για τις αναλυτικές πληροφορίες που τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής (άρθρο 3).

49. Οι πληροφορίες θα παρέχονται για όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις:

— των οποίων ο κύκλος εργασιών κατά τα τελευταία οικονομικά έτη υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια ECU

και

— των οποίων κύριος κλάδος δραστηριότητας (ή, στην περίπτωση εταιριών χαρτοφυλακίου, ο κύριος κλάδος δραστηριότητας των θυγατρικών τους) είναι η μεταποίηση (...).

Οι αιτούμενες στο σημείο 46, στοιχεία β' έως στ', πληροφορίες για τις δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να διαβιβάζονται στην Επιτροπή το αργότερο έξι μήνες μετά το τέλος κάθε ημερολογιακού έτους. Οι πληροφορίες που ζητούνται στο σημείο 46, στοιχεία α' και η', ανωτέρω πρέπει να αποστέλλονται μετά τη δημοσίευση των ετήσιων λογαριασμών και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο δέκα μήνες μετά τη λήξη της χρήσεως της εν λόγω επιχείρησης.»

6 Δεν αμφισβητείται ότι οι γαλλικές επιχειρήσεις, τις οποίες αφορά η ανακοίνωση, είναι δεκατέσσερις και ότι η επωνυμία τους ανακοινώθηκε στην Επιτροπή από τις γαλλικές αρχές στις 25 Ιουνίου 1991.

7 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς το ιστορικό και τα περιστατικά της διαφοράς, το ιστορικό εκδόσεως της ανακοινώσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω, παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

8 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης, επειδή, αντίθετα απ' ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη πράξη δεν προβλέπει καμιά νέα υποχρέωση, πέραν αυτών που προβλέπονται από το άρθρο 5 της οδηγίας, και συνεπώς δεν παράγει περαιτέρω έννομα αποτελέσματα, διαφορετικά από αυτά της εν λόγω διατάξεως.

9 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, προσφυγή ακυρώσεως μπορεί να ασκηθεί κατά κάθε πράξεως των κοινοτικών οργάνων που προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα, ανεξάρτητα από τη φύση ή τη μορφή της (απόφαση της 31ης Μαρτίου 1971, 22/70, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 729, σκέψη 42).

10 Στην παρούσα περίπτωση, πρόκειται για ανακοίνωση η οποία, σύμφωνα με τον τίτλο της, καθορίζει τους τρόπους εφαρμογής κυρίως του άρθρου 5 της οδηγίας, στερείται νομικής βάσεως, δημοσιεύθηκε πλήρης στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας και, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, κοινοποιήθηκε σε κάθε κράτος μέλος με έγγραφο του αρμοδίου επιτρόπου στις 8 Οκτωβρίου 1991.

11 Κατά συνέπεια, η εκτίμηση για το αν ευσταθεί η ένσταση απαραδέκτου εξαρτάται από την εκτίμηση των αιτιάσεων που προβάλλει η Γαλλική Δημοκρατία κατά της επίμαχης πράξεως και, συνεπώς, η ένσταση αυτή πρέπει να συνεξετασθεί με τα ζητήματα ουσίας που τίθενται στην προκειμένη διαφορά.

Επί της ουσίας

12 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Γαλλική Δημοκρατία επικαλείται καταρχάς παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης και της αρχής της ασφάλειας δικαίου, επειδή η ανακοίνωση προβλέπει νέες υποχρεώσεις, πέραν αυτών που υπέχουν τα κράτη μέλη από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας. Η Γαλλική Δημοκρατία ισχυρίζεται επίσης ότι με την ανακοίνωση αυτή η Επιτροπή υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής εξουσίας που της παρέχει το άρθρο 90, παράγραφος 3, της Συνθήκης, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η εν λόγω ανακοίνωση δεν ήταν αναγκαία, ότι οι απαιτήσεις που επιβάλλει είναι δυσανάλογες και ότι επιχειρεί τη δημιουργία διακρίσεων μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών επιχειρήσεων.

13 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, αντίθετα, ότι η ανακοίνωση αποτελεί απλό μέτρο εφαρμογής και εκτελέσεως των υποχρεώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας και εξυπηρετεί την ανάγκη ομοιόμορφης εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, λαμβανομένης υπόψη της εξελίξεως της οικονομικής ζωής και της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

14 Συνεπώς, πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αν η ανακοίνωση διασαφηνίζει απλώς την υποχρέωση ενημερώσεως της Επιτροπής, την οποία υπέχουν τα κράτη μέλη από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας, ή αν προβλέπει νέες υποχρεώσεις, πέραν αυτών που προβλέπει η διάταξη αυτή.

15 Στο σημείο αυτό, επιβάλλεται να τονιστεί καταρχάς ότι το άρθρο 5 της οδηγίας προβλέπει απλώς την υποχρέωση των κρατών μελών να διατηρούν επί πενταετία στη διάθεση της Επιτροπής τα στοιχεία σχετικά με τις οικονομικές σχέσεις και να της ανακοινώνουν τα στοιχεία αυτά κατόπιν αιτήσεώς της.

16 Δεδομένου ότι οι κρίσιμες διατάξεις της ανακοινώσεως εξετάζονται ενδελεχέστερα στο σημείο 7 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, αρκεί εδώ να τονιστεί ότι η ανακοίνωση προβλέπει, σχετικά με τις επιχειρήσεις που ανήκουν στον κλάδο της μεταποιήσεως και των οποίων ο κύκλος εργασιών υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια ECU, την σε ετήσια βάση διαβίβαση των στοιχείων που αφορούν τις οικονομικές τους σχέσεις, όπως οι τελευταίες προσδιορίζονται ειδικότερα στο σημείο 46 της εν λόγω ανακοινώσεως.

17 Διαπιστώνεται ότι η υποχρέωση συστηματικής και γενικευμένης ανακοινώσεως των στοιχείων αυτών στην Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συμφυής προς τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας, ακόμα και αν η υποχρέωση αυτή αφορά συγκεκριμένη κατηγορία επιχειρήσεων των οποίων ο κύκλος εργασιών υπερβαίνει ορισμένο ποσό.

18 Η Επιτροπή αμφισβητεί πάντως το γενικό και συστηματικό χαρακτήρα της υποχρεώσεως που επιβλήθηκε από την ανακοίνωση στα κράτη μέλη και ισχυρίζεται ότι η ανακοίνωση αποτελεί δέσμη ατομικών πράξεων που αφορούν ειδικά κάθε ενδιαφερόμενη επιχείρηση ή όμιλο επιχειρήσεων στα διάφορα κράτη μέλη.

19 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

20 Πράγματι, η ανακοίνωση αναφέρεται σε ορισμένες κατηγορίες επιχειρήσεων γενικά και αφηρημένα, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, αφού τα κριτήρια είναι, πρώτον, το αν ανήκουν οι επιχειρήσεις αυτές σε ορισμένο κλάδο και, δεύτερον, το ύψος του κύκλου εργασιών τους.

21 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από την ύπαρξη ενός καταλόγου επιχειρήσεων στις οποίες εφαρμόζεται η επίμαχη ανακοίνωση, αφού οι δεκατέσσερις γαλλικές επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο είναι ακριβώς οι επιχειρήσεις του κλάδου μεταποιήσεως των οποίων ο κύκλος εργασιών

υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια ECU. Το συμπέρασμα αυτό έγινε, εξάλλου, δεκτό και από την ίδια την Επιτροπή, που τόνισε ότι ο εν λόγω κατάλογος είναι δυνατόν να μεταβληθεί, σε περίπτωση που ο ετήσιος κύκλος εργασιών άλλων επιχειρήσεων υπερβεί τα 250 εκατομμύρια ECU.

22 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή, επιβάλλοντας στα κράτη μέλη την υποχρέωση να της ανακοινώνουν κατ' έτος, γενικά και συστηματικά, τα στοιχεία που αφορούν τις οικονομικές σχέσεις μιας συγκεκριμένης κατηγορίας επιχειρήσεων που πραγματοποιούν κύκλο εργασιών ορισμένου ύψους, προσέθεσε νέες υποχρεώσεις σε αυτές που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ανακοίνωση αποτελεί πράξη που προορίζεται να παραγάγει ίδια έννομα αποτελέσματα, διαφορετικά από τα αποτελέσματα του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας περί διαφάνειας, και ότι, για τον λόγο αυτό, μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως κατά της ανακοινώσεως αυτής.

24 Πρέπει στη συνέχεια να εξεταστεί αν η Επιτροπή, εκδίδοντας πράξη με την οποία επιβάλλονται στα κράτη μέλη υποχρεώσεις που δεν προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας χωρίς να αναφέρει τη νομική βάση της πράξεως αυτής, παραβίασε, όπως υποστηρίζει η Γαλλική Κυβέρνηση, την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

25 Στο σημείο αυτό επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το άρθρο 90, παράγραφος 3, της Συνθήκης παρέχει στην Επιτροπή την αρμοδιότητα να εκδίδει τις κατάλληλες οδηγίες ή αποφάσεις για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

26 Όμως, όπως έχει επανειλημμένως αποφανθεί το Δικαστήριο, η κοινοτική νομοθεσία πρέπει να είναι σαφής και οι ενδιαφερόμενοι να μπορούν να προβλέψουν την εφαρμογή της. Σύμφωνα με αυτή την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η δεσμευτικότητα κάθε πράξεως που προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα πρέπει να απορρέει από διάταξη του κοινοτικού δικαίου, η οποία πρέπει να αναφέρεται ρητά ως νομική της βάση και η οποία προβλέπει τη μορφή την οποία πρέπει να περιβληθεί η πράξη αυτή.

27 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι πράξεις που προορίζονται να μεταβάλουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας ή να προβλέψουν νέες υποχρεώσεις δεν μπορούν να εκδοθούν παρά μόνο εφόσον στηρίζονται ρητά στο άρθρο 90, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

28 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο κατάλογος των δεκατεσσάρων γαλλικών επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η ανακοίνωση εστάλη από τις αρμόδιες γαλλικές αρχές και ότι, κατά συνέπεια, η ανακοίνωση αποτελεί πράξη που εκδόθηκε κατόπιν διαπραγματεύσεων που διεξήγαγε η ίδια με τη Γαλλική Κυβέρνηση, αρκεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν η επίμαχη πράξη αποτελεί πράγματι πράξη εκδοθείσα κατόπιν διαπραγματεύσεων, η διαπίστωση ότι η δυνατότητα εκδόσεως τέτοιων πράξεων δεν προβλέπεται από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας.

29 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της Επιτροπής, που προβλήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η ανακοίνωση είναι στην πραγματικότητα εγκύκλιος που απευθύνεται στις υπηρεσίες της Επιτροπής, προκειμένου οι υπηρεσίες αυτές να ζητούν από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας, τα στοιχεία που αφορούν τις οικονομικές σχέσεις των οικείων επιχειρήσεων, αρκεί η διαπίστωση ότι η ανακοίνωση απευθύνεται ρητά στα κράτη μέλη, στα οποία άλλωστε και κοινοποιήθηκε.

30 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων και χωρίς να χρειάζεται να αποφανθούμε επί των άλλων λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία προκύπτει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας πράξη που προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα, χωρίς να αναφέρει ρητά τη διάταξη του κοινοτικού δικαίου από την οποία η πράξη αυτή αντλεί τη δεσμευτικότητά της, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, που περιλαμβάνεται στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, των οποίων την τήρηση διασφαλίζει το Δικαστήριο.

31 Πρέπει, επομένως, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθούμε επί των άλλων λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία, να ακυρωθεί η ανακοίνωση της Επιτροπής.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη — Εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής επί των δημοσίων επιχειρήσεων στον κλάδο της μεταποίησης.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Due Zuleeg Murray Mancini

Schockweiler Moitinho de Almeida Grévisse Díez de Velasco Kapteyn

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Ιουνίου 1993.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος

O. Due